

Uithuisplaatsing wanneer ouders ten onrechte door de jeugdbescherming worden beschuldigd van kindermishandeling

Er zijn ouders die ten onrechte te maken krijgen met een uithuisplaatsing van hun kind omdat de jeugdbescherming vermoedt of stelt dat zij hun kind mishandelen. Er zijn bijvoorbeeld gevallen bekend waarbij kinderen ziek waren, maar de jeugdbescherming veronderstelde dat (een van) de ouders de kinderen ziek maakte(n). Er zijn ook gevallen waarin de jeugdbescherming na een onterechte melding van mogelijke kindermishandeling een gezin niet meer losliet. Het kan bijvoorbeeld gebeuren dat ouders kwaad worden op de jeugdbescherming vanwege onterechte betrokkenheid en veronderstellingen die niet kloppen. Jeugdbeschermers kunnen dit gedrag verkeerd interpreteren als agressiviteit van de ouders en niet mee willen werken, waardoor hun zorgen juist versterkt worden en waardoor zij besluiten het kind uit huis te plaatsen. Let wel: we beweren niet dat *alle* uithuisplaatsingen door de jeugdbescherming ten onrechte zijn. We constateren dat er uithuisplaatsingen worden gedaan die onterecht zijn. Wij raden aan om voor deze situaties niet de term 'ouderverstoting' te gebruiken, maar een andere te kiezen om verwarring te voorkomen. Een term die veel ouders voor deze situatie ook wel gebruiken is bijvoorbeeld 'kinderroof'.

Verkeerde beslissingen over gezag en omgang in een scheidingscontext waarbij een ouder huiselijk geweld pleegt.

In een groot deel van de complexe scheidingen (waarbij ouders herhaaldelijk en/of langdurige in een juridische strijd terecht komen), is er sprake van een ouder die huiselijk geweld pleegt. Normaal gesproken komen ouders er samen uit wanneer ze uit elkaar gaan. Wellicht met enige strubbelingen (men gaat per slot van rekening niet voor niets uit elkaar), komt men tot afspraken over de financiën en de zorg voor de kinderen. Juist wanneer er sprake is van iemand die gewelddadig is, controlerend, en/of psychologische mishandeling pleegt, is er een groot risico dat dit niet lukt. Het probleem is dat er veel stereotype ideeën bestaan over vechtscheidingen en het gedrag van moeders in een scheidings situatie waardoor er ruimte bestaat voor de theorie van ouderverstoting. In ons boek "Het houdt niet op, totdat je de slachtoffers beschermt. Complexe scheidingen en vermoedens/beschuldigingen van huiselijk geweld" en in de essays die je op onze website kunt lezen, gaan we hier uitgebreider op in.

Op het moment dat kinderen en hun beschermende ouder (meestal de moeder, maar soms ook de vader) niet worden geloofd over huiselijk geweld (zoals ex-partnergeweld, kindermishandeling en seksueel misbruik), kunnen er verkeerde beslissingen worden genomen. Het gebeurt bijvoorbeeld dat een moeder niet (volledig) meewerkt aan een omgangsregeling tussen de kinderen en hun vader omdat zij weet dat de vader de kinderen mishandelt en zij de kinderen hiertegen probeert te beschermen. De jeugdbeschermers kan de rechter adviseren om de kinderen bij de vader te plaatsen omdat hij zich bereid toont om mee te werken en omgang met de moeder toe te staan. Het gebeurt zelfs dat de kinderen in een dergelijke situatie (tijdelijk) geen omgang met hun moeder mogen hebben omdat men denkt dat zij degene is die de kinderen ten onrechte voedt met slechte ideeën over hun vader. Met andere woorden: men past ten onrechte de theorie over ouderverstoting toe. Het kan verwarrend zijn als deze moeders de term 'ouderverstoting' gebruiken voor wat jeugdbescherming hen aandoet. Zij zijn namelijk juist slachtoffer van deze theorie! We raden hen dan ook aan om hiervoor een andere term te gebruiken. In het Engels wordt de term

DARVO of DARVObyCourt gebruikt. DARVO staat voor **D**eny – **A**ttack – **R**everse **V**ictim and **O**ffender. In het Nederlands zou dat afgekort OAODS zijn: Ontkennen, Aanvallen, Omkeren van Dader en Slachtoffer. Wellicht is de Engelse afkorting DARVO of enkel ODS (Omkeren van Dader en Slachtoffers) gemakkelijker in het gebruik.

Literatuur

We schreven dit essay met het doel misverstanden over de term ouderverstoting op te helderen en het gebruik van duidelijke termen aan te moedigen. Als je meer wetenschappelijke literatuur wilt lezen over de onderwerpen die in dit essay worden benoemd, dan raden we de volgende referenties aan:

Ons boek en onze website over complexe scheidingen en huiselijk geweld.

CSMS. (2019). Het houdt niet op, totdat je de slachtoffers beschermt. Complexe scheidingen en vermoedens/beschuldigingen van huiselijk geweld. <https://tinyurl.com/hethoudtnietop>

CSMS website: <https://csmsgroep.wordpress.com>

Literatuur over de oorsprong van de theorie over ouderverstoting en uitleg waarom er een lobby bestaat voor deze theorie

Blizard, R.A. & Shaw, M. (2019): Lost-in-the-mall: False memory or false defense? *Journal of Child Custody*, 16, 20-41. <https://doi.org/10.1080/15379418.2019.1590285>

Boyd, S. B. (2006). Robbed of their families? Fathers' rights discourses in Canadian parenting law reform processes. In R. Collier & S. Sheldon (eds.). *Fathers' rights activism and law reform in comparative perspective*, 27-51. Oregon: Hart Publishing.

Crook, L. S., & McEwen, L. E. (2019). Deconstructing the lost in the mall study. *Journal of Child Custody*, 16(1), 7-19. <https://doi.org/10.1080/15379418.2019.1601603>

Crowley, J. E. (2009). Fathers' rights groups, domestic violence and political countermobilization. *Social forces*, 88(2), 723-755. <https://doi.org/10.1353/sof.0.0276>

Dragiewicz, M. (2008). Patriarchy reasserted: Fathers' rights and anti-VAWA activism. *Feminist Criminology*, 3(2), 121-144. <https://doi.org/10.1177/1557085108316731>

Meier, J. S. (2009). A historical perspective on parental alienation syndrome and parental alienation. *Journal of Child Custody*, 6(3-4), 232-257. <https://doi.org/10.1080/15379410903084681>

Literatuur over de schadelijke invloed van de theorie over ouderverstoting binnen het familierecht

Laing, L. (2017). Secondary victimization: Domestic violence survivors navigating the family law system. *Violence against women*, 23(11), 1314-1335. <https://doi.org/10.1177/1077801216659942>

Mackenzie, M., Herbert, R., & Robertson, N. (2020). 'It's Not OK', but 'It' never happened: parental alienation accusations undermine children's safety in the New Zealand Family Court. *Journal of Social Welfare and Family Law*. <https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701942>

Meier (2020). U.S. child custody outcomes in cases involving parental alienation and abuse allegations: what do the data show? *Journal of Social Welfare and Family Law*.
<https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701941>

Meier, J. S., & Dickson, S. (2017). Mapping gender: shedding empirical light on family courts' treatment of cases involving abuse and alienation. *Law & Inequality; A Journal of Theory and Practice*, 35, 311-334. <https://tinyurl.com/y5tjprua>

Meier, J.S., Dickson, S., O'Sullivan, C., Rosen, L., & Hayes, J. (2019). Child Custody Outcomes in Cases Involving Parental Alienation and Abuse Allegations (2019). *GWU Legal Studies Research Paper No. 2019-56*. <https://ssrn.com/abstract=3448062> / <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3448062>

Rathus, Z., Jeffries, S., Menih, H., & Field, R. (2019). "It's Like Standing on a Beach, Holding Your Children's Hands, and Having a Tsunami Just Coming Towards You": Intimate Partner Violence and "Expert" Assessments in Australian Family Law. *Victims & Offenders*, 14(4), 408-440.
<https://doi.org/10.1080/15564886.2019.1580646>

Saunders, D. G., & Oglesby, K. H. (2016). No way to turn: Traps encountered by many battered women with negative child custody experiences. *Journal of Child Custody*, 13(2-3), 154-177.
<https://doi.org/10.1080/15379418.2016.1213114>

Silberg, J., & Dallam, S. (2019). Abusers gaining custody in family courts: A case series of over turned decisions. *Journal of Child Custody*, 16(2), 140-169.
<https://doi.org/10.1080/15379418.2019.1613204>

Kritiek op de theorie over ouderverstoting

Bruch, C. S. (2001). Parental alienation syndrome and parental alienation: Getting it wrong in child custody cases. *Family Law Quarterly*, 35, 527- 552. <https://doi.org/10.2139/ssrn.298110>

Meier, J. (2009). Parental alienation syndrome and parental alienation: Research reviews. Harrisburg, PA: VAWnet, a project of the National Resource Center on Domestic Violence/Pennsylvania Coalition Against Domestic Violence. Applied Research Forum.
http://www.ncdsv.org/images/VAWnet_PAS_Meier_1-2009.pdf

Rowen, J., & Emery, R. (2018). Parental denigration: A form of conflict that typically backfires. *Family Court Review*, 56(2), 258-268. <https://doi.org/10.1111/fcre.12339>

Willis, B., & O'Donohue, W. (2018). Parental Alienation Syndrome: A critique. *Revista De Estudios E Investigación En Psicología Y Educación*, 5(2), 74-81. <https://doi.org/10.17979/reipe.2018.5.2.4364>

Literatuur over DARVO

Freyd, J.J. (1997) Violations of power, adaptive blindness, and betrayal trauma theory. *Feminism & Psychology*, 7, 22-32. <https://tinyurl.com/v3czgbr>

Freyd, J.J. (2019). What is DARVO? from <http://pages.uoregon.edu/dynamic/jjf/defineDARVO.html>

Harsey, S. J., Zurbriggen, E. L., & Freyd, J. J. (2017). Perpetrator Responses to Victim Confrontation: DARVO and Victim Self-Blame. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 26(6), 644–663.
<https://doi.org/10.1080/10926771.2017.1320777>